

Union den 3. oktober 2005. Optagelsesforhandlinger med Tyrkiet løsrives således ikke fra Københavnskriterierne; Københavnskriterierne vedbliver at være fundamentet for forhandlingerne, og de kriterier går jo altså ud på, at man stabiliserer og udvikler demokratiet med alt, hvad dette indebærer.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:21

Morten Messerschmidt (DF):

Det er fuldstændig ubegribeligt at høre, hvad udenrigsministeren står her og siger, når han skal dissekere, forklare og udlægge det, som hans egen spidskandidat til europaparlamentsvalget har skrevet i en kronik i Jyllands-Posten. I virkeligheden nærer jeg en vis beundring for, at man overhovedet gør forsøget på at sige, at to så diametralt modsatte synspunkter er fuldstændig ens. Men det ændrer jo altså ikke ved, at hr. Bendt Bendtsen slutter sin artikel af med følgende citat:

»Verden udvikler sig, og Tyrkiet har udviklet sig i en retning, hvor man godt kan sige nej tak til dets medlemskab og i stedet finde bedre løsninger.«

Så er det meget, meget svært at få det til at harmonere med den der bløde, runde, typiske stil, som vi kender fra udenrigsministeren, med: Nu sætter vi os og snakker hyggeligt sammen over lidt kaffe og te, og så om 20-30 år er det nok alt sammen på plads, og det vil Bendt Bendtsen nok også indse på et eller andet tidspunkt.

Udenrigsministeren, som jo i den grad har empirisk erfaring for at tale om uenigheder i Det Konservative Folkeparti, må da her kunne få øje på, at der er tale om et sådant tilfælde. Altså, en person, som vel ikke er af en helt ubetydelig karakter, eftersom han har været partileder og nu stiller op til Europa-Parlamentet som spidskandidat, mener, at man skal sige nej tak til Tyrkiet, når det handler om medlemskab – det står direkte her i tredjesidste linje – men udenrigsministeren siger, at man skal sige jo tak. Nej tak – jo tak. Mener udenrigsministeren ikke, at det dog er to ret modsatrettede synspunkter?

Kl. 14:23

Formanden:

Ja, man kan jo også sige selv tak. Udenrigsministeren.

Kl. 14:23

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er ikke rigtigt. Og nu pluklæser hr. Morten Messerschmidt jo, for jeg har også fortalt de to andre ting, der står i artiklen:

»Skulle Tyrkiet om flere generationer være et helt andet land, ja, så er situationen selvfølgelig en anden ...« – og det vil sige, at han dermed også går ind for det, og så siger han, »men helt ærligt, så har jeg ikke fantasi til at forestille mig, at det kommer til at ske.«

Det er jo en ærlig sag, at han ikke har den fantasi til at forestille sig det, men kommer det til at ske, er situationen selvfølgelig en anden, også for ham. Der siger han så præcis, rigtigt citeret:

»Verden udvikler sig, og Tyrkiet har udviklet sig i en retning, hvor man godt kan sige nej tak til dets medlemskab og i stedet finde bedre løsninger.«

Ja, Tyrkiet har på mange områder bevæget sig i en forkert retning, og derfor siger jeg også igen og igen, at alle de kritikpunkter eller de fleste af de kritikpunkter, der rejses mod Tyrkiet med hensyn til menneskerettigheder, ytringsfrihed, religionsfrihed og kurderne – hvis forhold på nogle områder er blevet bedre den senere tid, men de har jo heller ikke den fornødne frihed – viser, at det Tyrkiet ikke kan blive medlem. Det har jeg også sagt til hr. Morten Messerschmidt mange gange fra Folketingets talerstol, når han har anført hele den liste af fejl i Tyrkiet. Ja, det er rigtigt, at der en sådan liste med fejl og mangler, men alle de forhandlinger, vi har, går jo netop ud på at fjerne fejlene og manglerne, således at Tyrkiet er et hus uden disse fejl og mangler den dag, de måtte ønske at komme ind i det europæiske fællesskab og altså den Europæiske Union.

Så synes jeg ærlig talt, at hr. Morten Messerschmidt til den tid – han er måske blevet så gammel, at han ikke længere sidder i Parlamentet, men måske sidder han der stadig væk – skal stemme for og sige: Jeg er glad for, at vi har fået udviklet et Tyrkiet, som er en del af vores værdifællesskab, som lever op til Københavnskriterierne og forsvarer demokratiet og forsvarer vores civilisation. Det skulle han gøre frem for at sidde om 30 år i en eller anden konflikt, der måtte komme, og sige: Det var dog ærgerligt, for vi forpassede chancen; vi skubbede Tyrkiet fra os, og nu er vi svækkede. Og som hr. Niels Helveg Petersen nævnte, skal vi svække Europas energiforsyning, skal vi svække vores strategiske betydning, skal vi svække alle disse ting for næsen af vores børn og børnebørn? Det er jo slet ikke